

rolle, og at Socialdemokratiet spiller en rolle i den her sammenhæng.

Så altså en klar tilkendegivelse af, at der skal meget, meget mere gang i det, end vi ser i øjeblikket, for at det her skal give mening. Det forudsætter selvfølgelig også, at der er trusler om, at der kommer reelle sanktioner, hvis det ikke bliver respekteret.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til hr. Per Dalggaard: Det er klart, at det er meget vigtigt, at den bistand, vi giver til det palæstinensiske selvstyre og civilsamfundet i øvrigt, selvfølgelig er som et led i fremme af en demokratisk proces, og at man ikke bruger den til terrorvirksomhed. Det er jo et klart krav fra både Danmarks og EU's side.

Så vil jeg gerne sige, at hvis man studerer tingene nærmere, vil man også finde ud af, at selv USA bidrager til reformer på den palæstinensiske side med bistand. Vi er enige om, at der er behov for at styrke reformerne i det palæstinensiske samfund – og her er det palæstinensiske selvstyre jo den eneste reelle mulighed – samtidig med at man støtter civilsamfundet for at sikre reformprocessen og sikre processen frem mod demokrati. Men problemet er jo, at i øjeblikket er der en konflikt, som desværre ødelægger mulighederne for, at vi for alvor kan engagere os og sikre, at der sker fremskridt i reformprocesserne på den palæstinensiske side.

Så vil jeg gerne sige til fru Margrete Auken, at jeg genkender overhovedet ikke det billede, som fru Margrete Auken tegner af, at Socialdemokratiet ikke presser på i de spørgsmål. Jeg nævnte tidligere, at vi har taget denne sag op mange gange i breve til både udenrigsministeren og skatteministeren, og vi har sagt, at det er meget vigtigt, at den aftale overholdes. Vi har også noteret med glæde, at der er taget det skridt fra regeringens og EU's side at sige til Israel, at nu skal de altså overholde aftalen, så derfor kan jeg ikke genkende det billede af, at det kun skulle være SF og Enhedslisten, der presser på. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Der er mange, der preser på med hensyn til aftalen.

Jeg hørte også fru Margrete Auken sige, at der er nogle tiltag på vej, som man anerkender. Jeg synes, vi skal give dem en chance, og så kan vi jo vende tilbage og se, om de ikke virker. Men jeg synes, det er et forkert tidspunkt at sige, at

nu skal vi ophæve aftalen. Det må jeg altså ærligt indrømme.

Formanden:

Fru Margrete Auken for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

O.k., så anerkender vi, at nu har man sagt med så høj røst, at jeg har kunnet høre det, at de aftaler skal overholdes, og det er fint. Det er jeg selvfølgelig meget tilfreds med.

Men der er jo sagt mange ting med høj røst, sikkerhedsrådsresolutioner osv. Der er talt med meget høj røst indimellem. Men hvis det ikke samtidig bliver sagt, at hvis aftalerne ikke bliver overholdt, bliver de opsagt, så nytter det ikke noget. Jeg kan leve med, at vi ikke får en frist lige her og nu, her, men det skal selvfølgelig ske inden for en frist, som ligner et alvorligt pres, for ellers giver det altså ikke nogen mening: Så bliver de høje røster, som vi fra nogle sider har hørt gennem alle årene, mens Israel samtidig har kunnet tillade sig at krænke samtlige FN-resolutioner, uden at det har betydet noget som helst, ikke andet end dybe suk.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det er da godt, at vi efterhånden er ved at være enige om, at det er vigtigt at fastholde et pres, for at de aftaler skal blive overholdt.

Så vil jeg sige, at handelsaftalerne og associationsaftalerne mellem EU og Israel og i øvrigt også andre lande i regionen er utrolig vigtige redskaber for at fremme den demokratiske proces og sikre demokrati og menneskerettigheder i den del af verden. Jeg tror, det er vigtigt, at vi holder fast i de aftaler. Men det er klart, at vi deler fuldstændig opfattelsen af, at parterne, som har indgået aftalerne, naturligvis må overholde deres forpligtelser i dem. Det skal vi påpege, og er der en mistanke om, at man ikke overholder forpligtelserne, må man selv bevise, at man overholder forpligtelserne.

Det er jo netop den proces, der er i gang i øjeblikket over for Israel. Man har bedt Israel om at dokumentere, at de ikke eksporterer bosættelsesprodukter under mærket »Made in Israel«. Jeg er vidende om ud fra det, jeg har set, at man altså har eksporteret produkter fra bosættelserne som »Made in Israel«, og det synes jeg er fuldstændig uacceptabelt. Det er vigtigt, at EU